Jaanus Kärneri kirjad

26. mai 2006

Tere-tere!

Ka mulle oli sürpriis saada sinult sõnumit. Ma ei olnud kindel, kas see aadress toimib, internetis on sul ka teine, ilmselt vana aadress. Põnev oli lugeda vanu mälestusi sinu web-lehelt, loodan et nende meenutamine ei ole enda vanaduse tundemärk. Nendest vanadest aegadest peame kunagi hiljem rääkima, kuna minu teada pole minu tööperioodist midagi kirja pandud. Ja kui keegi midagi on ka kirjutanud, pole see ikkagi kogu tõde, sest mu kaastöötajad ei teadnudki kõike. Olen raamatu kirjutamisest palju mõelnud ja ehk Hiiumaal olles ühel päeval saan selle ka teoks teha.

Gospelmuusika auhind! Muidugi oli see suur üllatus ja pealegi just minu Lääne Aafrikas olles. Teisalt on see vaieldamatu, et olin Eestis esimene, kes tõi välja elektrikitarri ja trummid kirikusse. Oli see veel enne Selat, ca '64 ja edasi. Reisisin mitmesse kogudusse oma aparatuuriga, mis muidugi oli naeruväärselt vilets. Kuid see oli jäämurdmise aeg ja siis tuli Sela 1968 peale minu ülikoolist väljaviskamist (aktiivse usulise propaganda tegemise pärast). Esimesed paar aastat viljelesime Rootsi gospelmuusikat, kuid peatselt läksime üle tõelise musta gospeli peale. Noh, see on pikk jutt.

Elu sunnib ühelt poolt ja Jumal samal ajal juhib meid kummaliselt. Püüdes säilitada oma vabadust, töötan omal käel äri- ja misjonitegevuse konsultandina (seda on raske täpselt seletada), ja nii satun igasugustesse maadesse (ja tihti ka olukordadesse!). Aafrikas on mul mingi diplomaatiline tegevus, põhiliselt seotud sõjapõgenike aitamisega. Püüan arendada seal ehitustegevuse korraldamist neile, mille tulemusena luuakse uued kogukonnad (communities?) odavate kuid heade kodude ja hoonetega. See on päris huvitav kuid ka pööraselt raske tegevus. Ja ka see on pikk jutt, millest edaspidi ...

Muidugi olen ma endiselt väga huvitatud Eestist. Seepärast ma sinu web-lehele sattusingi. Mul on palju mõtteid ja plaane, mille teostumise pärast pidevalt palvetan. See on nagu oma koha otsimine, kuid erinevalt sellest kuidas nooruses me tegutsesime rohkem intuitiivselt, ja vahel sattusime rappa, siis nüüd püüame kuulda Jumala täpseid juhtnööre ja toimida nende järgi. Oma aja ja koha äraootamine on piinarikas. Kuid loodame et lõpus tasu või tulemus korvab valud. Suurim tasu mida ootamine toob on maksimaalne au Jumalale kes väärib kõike. Meil on Hiiumaal talu mis on olnud ilma peremeheta juba tükk aega. See vajab ülestöötamist ja nägemus on see kohandada puhke-õppekeskuseks noorte vaimuliku töö juhtide arendamiseks. Kui oleme valmis, siis tere tulemast! Minu juured on saartelt, olen sündinud Hiiumaal, ema Muhust. Minu isa oli koos Allan Lauri isaga pioneeritöö tegijad Nelipüha koguduste rajamisel, siis minu isa just Saaremaal. See ehk aitab selgitada tausta. Niisiis, näen ennast mingil viisil rakendatuna saartel. See nn. retreat center/summer school kontseptsioon vajab põhjalikku arendamist (ehitused, materjalide koostamine/tõlkimine ja kaastööliste leidmine). Ootan abi ülalt ka selles osas. Me tahaksime tulla juuni teisel poolel kui kõik laabub. Ehk siis näeme

kui oled seal. Ka septembris tahaksime tulla ja siis ehk veidi kauemaks. Sõltuvalt finantsidest peame ikka ristlema kahe kontinendi vahel.

Kirjastamisest. Nagu tead, on see olnud minugi huvi juba noorusest. Küllap kunagi loed sellest minu raamatust (?!) Mul on hea meel selle üle mida oled korda saatnud. Kas praegu on Eestis mingit regulaarset täisevangeelset (termin pole muidugi kõikehaarav) ajakirja, peale Valguse? Ja sa teed ka raamatuid. Kas võid öelda, miks koostöö Logosega ei toimi, kas nad on liiga piiratud teoloogiliselt? Ja siis on Stanislav Sirel Rakverest, kes ka annab välja oma asju. Küllap on neid isetegijaid teisigi. Muide, ma ei tea mis sai Logosest, kuna ma alustasin nendega uue Piibli tõlkimist. Peale paari aastat meie kontaktid katkesid ja ma ei ole neilt enam kirju saanud. Tean, et nüüd on nad oma koha leidnud Met. Keskuses. Kui saad, siis valgusta mis toimub kirjastamise alal. Kes on tõsised tegijad?

Muusikast ei tasu vist rääkida, kuna seda ala valdad hästi ja su tegevus on tunnustatud ning efektiivne. Kui vaid, siis küsiksin kas seal on olemas kristlastele kuuluv helistuudio? Ja helitehnika teenistus suuremate ürituste korraldamiseks? Kui tõin Terry Law Tallinnasse, siis laenutasime tehnika ühe kristlasest helimehe kaudu (Tikenberg??).

Mis veel? Kui sa räägid teatud elavnemisest Eestis, kes on raskekaalulisemad külalised kes käivad ja kus toimuvad üritused? Kas sa arvad et Linnahalli saaks täis kui reklaam ja teavitus on hea? Kes on Eestis kaaluv evangelist jõulise sõnumiga? Ja millist bändi sa soovitad?

Kuidas läheb Elol? Muusikatöö jätkuvalt? Ja sina ise? Kas sinu vend juhib kogudust ja kuidas see läheb?

Muide, kuskil 79-80 tegime kontserdi Esraga (In Spe eelkäija) Tartu Ülikooli kultuurimajas (on see täpne?), kas olid siis ka sellel kontserdil?

Kiri tuli pikk. Nende täppide tegemine on tülikas. Minu eesti keeles kirjutamine on palju aeglasem, kuid pean seda tegema kasvõi enda huvides. Palun nopi välja need küsimused millele tahad vastata, mind huvitab loomulikult kõik. Tänan ette.

God bless, Jon

27. mai 2006

Hei-hei,

Oli väga-väga hea lugeda sinu kirja. Puudutasid tõsiselt närvi, mul pole hetkel peale Neemo Raasiku kellegagi suhet Eestis. Seetõttu oli ka uudiseks Logose sulgemine. Internetist see nii välja ei paistnud. Mis juhtus??

Mina aitasin käima panna uue Piibli tõlkimise koostöös International Bible Society'ga nii USA-s kui Rootsis. See oli suur üritus, sain rahad tööks, koolitajad-instruktorid tõlkijatele jne. Ja siis kolme aasta järel kõik vaibus. Minu mailidele enam vastuseid ei tulnud, olen teadmatuses mis sellest tööst sai. Kuulsin kuskilt et Ingmaril olid mingid raha probleemid Logosega, – kas see põhjustas firma sulgemise? – Nagu näed, olen nii eemal Eesti asjadest et asju mida peaksin teadma, ma ei tea.

Allan Krollist ma tean väga vähe. Oleme kohtunud, kuid meil mingeid sooje suhteid ei ole. Muidugi on üllatav teada, et ta kirjutab Sela ja Effataa ajaloost kusjuures ta pidi kasutama teisi-kolmandaid allikaid. Sela poole pealt tema info tuli ilmselt Mart Metsala käest, kes polnud mingil juhul kõige usaldatavam allikas. Mart oli Selas 70-te lõpust, kuid tollal ta ei olnud tõsine Jumala järgija. (Muidugi ei tea ma tema tollast sügavamat südame seisu).

Kord juhtusin lugema Raave lühikest kirjutist Oleviste ärkamisest, kus Raave ütles et sellal toimus ka Merepuiesteel midagi... Niisiis kõrvaltvaatajad näivad teadvat asjadest enam kui tegijad ise. Minu jaoks oli Effataa töö Sela töö jätkuks. Haljand ja eriti Rein Uuemõis olid pidevalt meie evangelisatsiooni-tervendus koosolekutel Neljapäeva õhtuti. Nägin neid ikka rõdul. Loodan, et sealt nad said tule, mida viia edasi Olevistesse. Ruumide puudumise tõttu polnud meie tööl Merekas palju kasvuruumi, kuigi meie kontsertide ajal olid uksed valla, aknad lahti ja kui kiriku sisse oli kiilutud üle tuhande inimese siis vähemasti teist nii palju oli väljas. See oli tugev Jumala töö aeg. Sela ei olnud ainult muusikarajaja, Sela oli epohhi looja, mis langes ühte Jumala suveräänse võidmisega üle maailma. Olime Jeesus-liikumise vahendajad N. Liitu, mis on täiesti omaette peatükk (meie töö hipiliikumisega ja sealt evangeliseerimise tulemusena Jeesus-liikumine Moskvas, Piiteris, Kiievis ja muidugi Lätis, kus meil olid sõsar-tööd Maranataga, mis hiljem mõjutas kogu gospelmuusika ja täisevangeelse teenistuse arengut Lätis). Nimed nagu Alexander Riga Lätist-Moskvast, hiljem Al. Ogorodnikov, Isa Dudko jt nn kristlik-dissidentlikud juhid olid meie orbiidis pidevalt. Korraldasime isegi ühe Jeesus-festivali Tallinnas, mis lõppes väga huvitavalt - KGB ja miilitsa suuroperatsiooniga. Esindajad tulid sellele üle Venemaa.

Ja siis on omaette peatükk Sela (püüan tagasihoidlikkusest ennast mitte esile tõsta) vahendaja rollist karismaatilises ärkamises. See oli võrratu aeg: Püha Vaimu jõuline langemine 1970 maist ja sealt edasi, mis muidugi jõudis kõikide avatud südameteni ning kulmineerus Oleviste ärkamises. Kuid, sellele eelnesid aastatepikkused palved, regulaarsed ööpalved Arukülas, Tallinnas. Meie palverühma kuulusid inimesed erinevatest kirikutest, kuid peamiselt täisevangeelsed inimesed Merepuiesteelt. Esimesi PV puhanguid kogesime juba 1961 oktoobris ühel läbimurdval ööpalvel Metallikuntsniku O. Raudnaski (?) kodus Rahumäe kandis. Seal said paar noort PV ristitud. Karismaatiline liikumine oligi Sela põhiline tunnusjoon ja platvorm koostööks Lääne kristlaste ja organisatsioonidega (YWAM, Door of Hope, Living Sound jne, see nimekiri läheks võimatult pikaks, sest töötasime kõikide Idatööd tegevate organisatsioonidega). Meil polnud palju kaotada ja noortena riskisime kõigega.

Ja siis koostööst Venemaa põrandaalustega (dissidendid, nelipühalased, baptistid); Piiblite hankimine (pipelining) ja transportimine Venemaa keskustesse, tagasiside info vahendamine Läände ja mõnede muude salaürituste organiseerimine... (See on tuline peatükk: Agent 007 for Jesus). Kuidas saakski Allan Kroll seda kõike kirja panna. Selaski oli vaid paar inimest kes enam-vähem kõike teadsid. Kehtis reegel: loose lips sink the ships.

Mida kaasaegne Eesti vaimulikkond peaks teadma on see, et kõigel mida Eestis kogetakse praegu vaimuliku töö edu näol, on kaugeleulatuv tagapõhi: aastatepikkused eestpalved vabaduse ja ärkamise pärast Eestimaal, tihti palvetasime prohvetlikult asjade eest mis täna aset leiavad. Loomulikult, tänapäevane kristlaskond palvetab töö eest jätkuvalt ja see on mootoriks mis tööd edasi viib, kuid samas on vaja mõista et kõigel tänasel on eilse palvetöö juured. Ja me palvetasime palju. Küllap nõustud minuga.

Nagu ütlesin, puudutasid mu närvi ja nii ma sattusingi kirjutama. Ehk kunagi hiljem enam sellest. On väga huvitav mida teed oma ajakirjaga Usumaailm. See on ka minu nägemus ja toetan sinu üritust. Kui kohtume, siis võiks ehk rääkida veidi ajakirja suunitlusest, mul oleksid mõned soovitused. Mul on enamuste nende inimestega mingi side olemas, mainid Jim Goll'i, Cindy Jacobsit, Tommy Tenneyt, jne. Huvitav list raamatuid, - oled tõlkinud tublisti. On need kõik praegu sinu poelehel? Kui sa teeksid äriettepaneku Usumaailma kirjastamiseks, mind huvitaks, kui suured on väljaandmise kulud? Ja rentaablus? Asi toimiks ilmselt kahjumiga, kuid see on ka õigustatud kui asi seda väärt.

Muusikast ehk hiljem. Mul ebaõnnestus leida koostööd Eestiga eelmisel aastal et tuua kohale Worshiplanet.com esinema. Sellest on väga kahju, kuna ma ei arva et nad enam saavad tulla. Vaata neid netis. Minu vanad sõbrad, väga head muusikud, ülistajad jne. Tuntud üle maailma.

Linnahallist? Kellele kuulub hoone praegu? See oli millalgi müügis. (Olin kord selle ostmisest huvitatud). Võib-olla suurema kaliibriga mehed nagu T.D. Jakes, kellest pean palju lugu. Või mõni teine. Kuid samas, ma mingil juhul ei tooks Eestisse igat tuntud nime USA-s, arvan et see oleks pigem negatiivne. Kui kohtume, selgitan sulle enam oma positsioone ja hinnanguid lõpuaja kristluse arengust ja tulevikust. Nii palju vaid et ma ei ole samas paadis enamusega, kuid, - ma pole ka üksi!

Kas Hartal on koostöö Ken Kaasikuga, Miguel Zayasi ja Neemo Raasikuga? Või on Eestis ikka kombeks asju teha omaette? Saan aru et see on problemaatiline küsimus ja kui on ebamugav, pole vaja vastata.

Elole eritervitused. Pean temast väga lugu inimese ja muusikuna. Soovin teile kõike head.

Õnnistusi taas, Jon Karner

28. mai 2006

Suur tänu, Hubert,

Oli huvitav lugeda Krolli kirjutist. Muidugi on mul palju öelda, nii sisu kui stiili kohta. Viimase kohta vaid niipalju, et meil seminari lõputöö keel ja stiil on märgatavalt parem, kuid see pole minu ülesanne seda kritiseerida.

Sisust, – Kroll on lähenenud asjale õige nurga alt: intervjueerides asjaosalisi on ajalooliselt ohutum, jäädes ise reporteri ossa, pole vaja teha väga sügavat analüüsi. Kirjutis on pigem primitiivne ülevaade tollasest perioodist. Muidugi, Ritsbek tõstab enda tähtsust Sela liikumises, see on talle iseloomulik. Ja mõned teisedki sõnavõtud on huvitavad, mõned ebatäpsed. (Metodisti kirikul polnud mingit osa meie helitehnika

hankimisel. See ja palju muud millest ei teatudki, oli minu hangitud). Meie vaimuliku kirjanduse vahendamisest pole ka juttu. Kuid üldiselt on see kirjutis positiivsem kui ma algul oletasin. Mis paneb mind muidugi imestama on see, et olen Krolli vist üks-kaks korda kohanud ja minuga kontakti võtmine on väga lihtne maili teel. Miks pole ta seda teinud on arusaamatu, või teen siit omad järeldused?

Et mitte ainult Selast rääkida, siis ehk lõpetuseks nii palju, Sela polnud ainult teerajaja Eesti gospelmuusikas. Sela oli kristlik-ühiskondlik fenomen kogu NL-s, elustiil ja identiteet väga laiadele hulkadele. Sela oli ka passiivselt protesteeriv kollektiivne eneseavaldus, mis evangeelse maailmavaate kaudu vastandus N. impeeriumi ujutavale ideoloogilisele terrorile. Muusika oli vaid väljund ja vahend. Sela oli sillaks paljude põrandaaluste vastupanuliikumiste ja Lääne organisatsioonide (Keston College, Licht im Osten, Slaviska Misjonen, Leo Meller, Evangelism to Communist Lands, Norwegian Pentecostal Mission behind the Iron Curtain, Assemblies of God, UK, Leo Meller Soomes (väga pikk lugu) jne jne jne) vahel. Kuid ennekõike oli Sela Jumala tegu ja nähtus, vaimulikult strateegilise teerajajana Eesti Vabariigi taassünnile ja apostellik-prohvetlik-lepingulisele (APC) ärkamisliikumisele mis ühel päeval hõlmab kogu Eestimaa. Oled ju vaimulikult eristamisvõimeline mees, mõistad et kõik mis toimub füüsilises maailmas peegeldab seda mis on aset leidnud vaimulikus. Kuna Sela liikumine (liiga üldistav ja ahistav) oli P. Vaimu töö kanaliks, siis minul ja kolleegidel oli üldine vaimulik tunnetus ühiskonnas toimuva kohta nii oleviku kui tulevikuraames. Jõuline palvetamine P. Vaimus avas tee Jumalale lüüa mõrad vanglamüüridesse, mis lõpuks langesid (nägemus ühele Rootsi daamile kui me palvetasime koos Apteegi tn kuskil 1980). Seda nii vaimulikus mõttes kui poliitiliselt. Meie prohvetlikud palved ulatusid paarikümne aasta taha... (Küsi Lea Kangur, kes tuletas meelde minu palveid Laululava kasutamisest evangelisatsiooni suurkoosolekuteks. Jms). Meil oli tugev tulevikutunnetus...

Hubert, sa provotseerid mind siin mõtteid avaldama mida ma varem pole teinud!
Kui sul on Tiina Nõlvaku emaili aadress siis ehk vahendad selle mulle? Piibli tõlkimine? EKM-ga töötades 1986-88 tegime korrigeeritud Piibli väljaande, mis oli mõeldud õppepiibliks (Open Bible), kuid Meiusi oskamatu juhtimise tõttu jäi ta kahvatuks algkatseks. Küllap tead sellest väljaandest. Kuid soov oli ikkagi see teos välja anda. Oma aktiivsemal Eestis viibimise ajal suutsin veenda Kurge selle töö tegemise tähtsuses ja ta nõustus. Sain toetuse tööle IBS (NIV Piibel) USA-s ja Rootsis. Mainisin sellest juba. Kristiina Krabi sai projektijuhiks ja tõlge tuli algkeeltest, prototüübiks NIV Study Bible. Kuid nüüd ma ei tea mis sai ära tehtud esimese kolme aasta jooksul. Igal juhul tuleks see üritus lõpule viia. Mulle on arusaamatu, miks Tiina mulle tekkinud probleemidest ei rääkinud, usun et oleksin saanud aidata. Ilmselt team elas üle suurt shokki (mida ehk Kurg põhjustas). Kuid too finantseerimine oli projekteeritud nii et IBS Rootsi rahastab tõlkimise-koostamise ja mina hangin kirjastamise rahad. Niipalju sellest.

T.D. Jakesi nimetasin vaid näiteks. Ma ei jookse kuulsuste järel, olin selle nn. eliitrühma sees kaheksa aastat minu TBN ajal (Paul Crouchi assistendina Venemaal) ja mul on päris hea ülevaade toimuvast. Kuid

Jumala Vaim toimib kõikjal ja vahel ka kuulsuste kaudu (?!). Nii et olen üpris lepliku suhtumisega kõigisse...

Mul on väga hea meel et sul on kontakt nimetatud meestega, sest olen ka ise nendega kontaktis ja kui Jumal mulle uksed avab, siis jätkame juba koostöös. Mida muud kui edu ja õnnistusi sulle. Sinu kirjastamisetöö innustab mind väga. Jätkame siis.

Jon

28. mai 2006

Suur tänu aadressi eest.

Scotti [Scott Wesley Brown] Eestis käimine oli osa meie USA-poolsest misjonitööst "Idas". Scottile see sobis, kuna see tegevus haakus tema filosoofiaga. Meil oli tõepoolest tore koostöö, kaasaarvatud Christian Artists konverentsid Estes Parks Colorados. Lootsin sellest koostööst palju Eesti jaoks. Sealt kasvas välja ka idee esimese Gospel Festivali loomiseks (Continental Singers ja Youth For Christ juhtimisel). Olin isegi äärepealt tulemas, 1990 vist. Olin Scotti board member ja meil/mul olid suured plaanid Gospel Raadio käivitamiseks pärast Trumpet Calli taassalvestamist Nashvilles. Küllap tead et 1980 tegime oma stuudios Barinovi/Timokini Trumpet Calli salvestuse, mis hiljem suurt vastukaja leidis nii Venes kui Läänes? Sellest võid lugeda Michael Bourdeaux raamatus Trumpet Call, kuhu kirjutasin ka väikese osa mis tegelikult toimus ühenduses selle pingelise ettevõtmisega (KGB oli kukil kogu aeg). Kuid siis Scott nagu kadus. Hiljem kuulsin tema abielulahutusest, mis oli mulle põrutav. Nüüd on vist küll 10 aastat kui pole temaga kontakti olnud.

Nagu tead isegi, on pea kõigil kristliku muusika staaridel siin elu- ja olemise probleeme. Ollakse liigselt sõltuvad karjäärijahist, kuulsusest, edust. Suurimaiks näiteiks on muidugi Britney Spears ja Jessica Simpson. Britney muidugi ei alustanud kristliku muusikaga, kuid ta oli kristlane, kui karjääri alustas. Küllap on ta seda edaspidigi, omamoodi. Kuid meil on ka paremaid näiteid.

Pikk vastus lühikesele küsimusele. Muidugi, väga hea mees on Michael W. Smith, kes on tõsine kristlane ja hea muusik. Kui asjale leiaks mingi mõtte taha, siis võiks mõelda tema Eestisse toomisele (või Balti turneele). Mul on veel mõne Managementiga kontakte Nashvilles, mida võiks üles soojendada ja ära kasutada. Kui sul on häid ideid, keda sinna tuua, lase tulla. Mu vana sõber, Bob Beeman, Sanctuary-liikumine, kristliku heavy metali isa, käib nüüd hoolega Rootsis, vist oli Linköpingis. Saatsin üks kord isegi Corrie Blochi sinna. Rootsis-Soomes heavy on veel moes, ma ei tea kuidas on lood Eestis. Igatahes 90'te keskel Bob võttis oma Sanctuary kokku ja kolis Nashville'i. Oled huvitatud?

No nii, kui Scottiga ühendust saan siis tervitan sinu poolt...

Jon

29. mai 2006

Nagu näed, oli meil rohkem ühist möödunud tegevuses ja mõtlemises kui oleks arvanud. Sarnasus oli suur. See on Jumala huvitav juhtimine. Vahel mõtlen kahjuga et me ei suutnud teatud väiksemaid raskusi ületada et käima panna Itta suunatud Raadiotöö Voice of the Rock. Palju eeltööd sai ära tehtud, ja materjalid hangitud, nagu Rock muusika ajalugu kristlikust vaatenurgast kuni aastani 1986-87. Seega mitte väga põhjalik. (See polnud mitte see tuntud kriitiline sari Rock-- Hell's Bells). Mul peaks need materjalid veel kuskil olema.

Kindlasti oleks mul olnud rohkem julgust vee peale astuda kui me oleksime kontaktis olnud. Kuid kardan et ma poleks olnud väga avatud siis, kuna Metsa poolt korraldatud atentaat mulle oli jätnud väga valusad haavad. Muidugi, tänaseks olen talle ja kõigile andeks andnud ega kibedust ja viha kanna. See lugu (1980-81, just enne minu äratulekut) oli ehk üks sügavamaid alanduskogemusi minu elus ajal kui KGB oli minu vangisaatmisega 7 aastaks peaaegu et ühele poole jõudnud. Et saatana sepitsusi väärata, kohtusin kõigi Sela liikmetega ja alandades end palusin kõigilt andeks mis vähegi võisid olla konflikti põhjuseks. Tagajärjeks oli õnnistatud tervenemine suhetes ja lõpuks ka võit KGB üle, ning me pere vabadusse pääsemine (see on ka üks väga pikk lugu). Kuid Metsa suhtes jäi alles teatud ettevaatlikkus. Kuid kes teab, paljugi oleks võinud olla teisiti.

Jaa, muide Amy Grant saatis ka oma sünti DX-7 Merekasse, minu kaudu. Huvitav, kelle käes on tema kitarr? Kui juhtud Bob Beemani nägema, ütle minu poolt tere. Omal ajal arutasime tõsiselt ühe tõsise heavy bändi (Malachia ja ka Stevie and the Saints) toomist Piiterisse ja Eestisse. Tegelikult viimased tuleksid praegugi, asi on rohkem minu taga, vist?

Ma ei ole eriti innukas tegelema kristlike artistide maale toomisega, kuigi viimati organiseerisin Norrasse Lynda Randle, üle aasta tagasi. Kuid kui selleks on mõjuv põhjus ja asjal mõte, siis võiks seda teha. Kes on seal Managementi mehed kes asja viitsivad ajada? Sina ise?

Teil on hilja õhtu ja meil on pikk nädalavahetus, Memorial Day weekend. Häid pühi teilegi!

Jon

29. mai 2006

Hubert,

No ega ma hea meelega seda lugu ei taha meenutada... Kuna minu kodu uks Looga tänaval oli avatud praktiliselt alati ja kõigile, siis ühel päeval Metsa kohale ilmumine polnud eriti suur üllatus. Mäletan et ta esitles end: olen vend Mets. Ta tuli paari Olli vennaga. Ilmselt talle meeldis ja nii ta hakkaski pidevalt osalema, alul meie palve- ja piibliõhtutel, ja siis tasapisi ka Neljapäevaõhtutel. Pean kronoloogiat meenutama, mul pole märkmeid alles kuna KGB konfiskeeris kõik. Arvan et ta tuli ca 79. Meil oli päris hea

kontakt, ka perekonniti. Kuid samas seal oli alati midagi kontrollimatut, tumedat Reinus, mis tegi ettevaatlikuks. Peatselt Mets leidis et tal Tallinnas polnud piisavalt ruumi ja Jumala juhtimise nime all kolis ta Kuressaarde ja asus oma perega elama pastor Henno majja. Kuressaares tekkis muidugi omaette tore töö. Sel ajal oli Marju just tulnud usule Living Soundi kontserdil Merekas ja kuna nad Metsaga tuttavad olid siis viimane kutsus meid kõiki külla, ühele suuremale noorteüritusele kirikus. Vist oli meil väiksem koosseis ja tehnika mis mahtus autodesse, ning läksimegi. Jüri ?, ma ei saa ta nime praegu öelda, - kes tegi Rock Summerit Eestis, oli üks autojuhtidest ja ka tiirles meie orbiidil veidi aega. See oli tore reis. Mul pole nüüd meeles kas peaaegu samal ajal toimus ka Metsade kiriklik laulatus Laurentiuse kirikus, oli ju pastor meie endine Selakas. Saaremaalt käis Mets oma grupiga nii mõnedki korrad Tallinnas, tulevased Sõnajala naised tema rühmas laulmas. Tegime üks kord isegi suurema kontserdi Reinu, Kadri ja Marjuga (Merekas). See oli ka vist Marju viimane kontsert Merekas enne Rootsi sõitu. Me olime tema ja Ukuga head sõbrad. (Hiljem nad elasid meie juures Californias mõnda aega. See on ka üks omaette lugu.)

Samal ajal jõudsin tundmisele et Sela töö tuleb reorganiseerida ja suunduda radikaalsele evangelisatsioonitööle Eesti ulatuses. Koostasin nn. töömanuaali ja formeerisin väiksema koosseisu, kuigi põhikoosseis jäi alles ja üritasime alustada sihipärast tegevust. Mets oli selleks ajaks Tallinnas tagasi (ma pean faktide järjekorda täpsustama) ja kasutades oma mõjujõudu, avaldas mulle umbusaldust. Tema liitlaseks oli Ritsbek ja nii korraldas Mets ühe koosoleku kus teatas et ma ei saa Selat enam juhtida. Loomulikult oleks ta ise töö juhiks hakanud. Shokk oli kohutav. Kiirelt tegutsedes Mets leidis mõningaid teisigi mõttekaaslasi, kes sattusid tema mõju alla, kaasaarvatud Metsala jt. Nii tekkis opositsioon. Otsisin Jumalat väga sügavalt, mäletan teksti mis Ta andis: ...haavad löödud sõbra majas, Sak. 13:6. Jumal ütles et pean end alandama ja kõigi käest andeks paluma, kõike, - mida siis tegingi. Tervenemine järgnes. Tasapisi kõik fraktsionäärid tulid minu juurde andestust saama, osadus sai taastatud. Kuid Metsa suhtes jäi küsimärk ja ettevaatlikkus. Ma ei arva et ma eriti koostööd Metsaga enam tegin, pealegi minu ellu tuli väga kuum aeg Moskva ja KGB surve all, mis kestis üle kahe aasta kuni ootamatu (kuid samas oodatud) vabadussepääsemisega. Selle kahe aasta ajal leidsid aset sündmused millele Kroll vihjas et KGB nõudis minu kirikust (olin diakon) väljaviskamist, et teha sama mis Murruga: ilma kiriku kaitseta on kergem vangi panna. Pärnametsaga olid mul alati väga head suhted ja ta püüdis mind alati kaitsta, mida tegigi. (Nii on Krolli väide et mul oli konflikt Pärnametsaga, alusetu, kuigi ta oli nn. kahe tule vahel. Oli ju selge et kirikut tuli kaitsta. Muide Murd ei saanud sellest aru ja seetõttu pärast vanglat ta võõrdus kirikust. See lugu vajab sügavamat analüüsi ja tuleb mõista taustu, asjaolusid et õigeid hinnanguid anda.) Kompromissiks sai minu avalikust tööst eemaldamine (no pulpit) millega pidin nõustuma. See oli väga ärev aeg kirikule, Selale ja minule (perele). Minu aeg Eestis oli jõudnud lõpule. Edasi -- Siberisse sattumine näis palju tõenäolisemana kui isa ja sugulaste juurde Ameerikasse. Kuid arvan et minu enesealandamine murdis vaenlase selgroo ja sealt algas minu vabadusse pääsemise kiirprotsess...

Niisiis mõistad, et pidin eneses võitlema tunnetega Metsa töö suhtes, mis võttis hoogu mõned aastad peale minu lahkumist. Kahju et see kaudselt puudutas ka sind, kuigi mul polnud midagi sinule ette heita. Olin väga rõõmus võimsa noortetöö üle mis Eestis aset leidis ja püüdsin Metsa musta minevikku unustada.

Jim on huvitav mees. Olime väga suured sõbrad aastate eest, tänaseks on meil vist ka ca kolm aastat viimasest telefonikõnest. Neil on adopteeritud tütar, üle kolme juba. Ma ei arva et ta püüdis Eestis nn. oma tööd rajada. He was more for casual relationsips rather than developing something deeper. He has changed from a missionary/evangelist to a reformed (theological) teacher, social analyst. He is a different man you knew. Kuid Lätis ta arendas ehk sügavama isikliku suhte Bob Perryga, kes on muide fantastiline mees (nüüd tagasi USA-s). Ma näen et sul on inimeste suhtes samad küsimused mis mulgi. Kuid enda jaoks olen leidnud neile vastused, võime sellest tulevikus rääkida. Kõigel on oma põhjus, inimesed on kõik põhiliselt ühesugused...

Mind huvitab ka televisiooni teema. Küllap tead venelaste Life TV-d? Ma ei tea täpselt kes selle taga on. Tean ka väga hästi Peetri asja, aitasin neil koolitust saada siin USA-s, see oli ka juba igavik tagasi. Mõtlen streaming videole, kuna Eestis on arvuti/interneti ühendus kõigil olemas. See oleks hea väljund nagu sinu e-ajakirigi. Kas selles osas midagi tehakse?

Loodan et nendest kommentaaridest saad vastuse oma küsimustele.

Parimat, Jon

29. mai 2006

Nii saab see mosaiik terveks pildiks (enam-vähem) kokku pandud. Mullegi mainis Rein oma varasemast liberaalsest suhtumisest seksuaalsusesse, kaasaarvatud homoseks. Ta imetles folgilauljat Joel (?nimi on keele peal, kuid 25 aasta järel on väljaütlemisega raskusi), tollal kuulmatu kõrvarõngaga mees. Samuti soovitas ta mulle ühte oma vana sõpra Siseministeeriumist, keegi advokaat, kes oleks võinud mind kaitsta Prokuratuuri poolt (Vallimäe) algatatud protsessil. Peale ühte jampslikku tolle poolt organiseeritud kohtumist ühe teise Sisemin. uurija korteris, mis viinapudelitega kestis kogu öö ja mis oli mõeldud minu loo õigeks käänamisel, talutasin toda joobnud selli kella 5 ajal hommikul Lasnamäe nõlvalt Tallinna bussijaama, kusjuures ta teadustas et teda hirmsasti vaevab himu mind vägistada. Mees ise ei suutnud püstigi seista. Jätsin ta sinna bussijaama magama ja ise tulin koju, tundes et olin olnud põrgu sügavustes. Et sa valesti aru ei saaks: mina viina ei võtnud, pidin taluma tobedat joobnud mulinat arvates et ehk sellest koorub midagi minu asja huvides. See mees oli siis Metsa sõber (ütle mulle kes su sõber on ja...).

Kuid tead mis? Sellest kohtumisest koorus välja tõepoolest üks huvitav Jumala asjas osalemise tõendus. Toosama uurija hakkas minu asjaga tegelema, see oli siis Sisemin. lugu (muidugi KGB intrigeeritud). Ühel päeval ta lukustas ukse ja hakkas mulle rääkima minust ja ka endast! Ta olevat äsja näinud unenäo, kus mina seisnud tema eest avatud paigas ja hüüdsin: miks sa piinad mind, ma olen süütu! Ta ütles et see unenägu oli

sedavõrd jõuline, et ta ei saavat mulle midagi teha. Ja siis ta teatas, et temagi ema oli tõsine õigeusu kristlane kes tema eest palju palvetas. Ning ta otsis rahu hingele, kuid et mitte riskeerida oma tööpositsiooniga, ta sõitis Leningradi et osaleda Lihavõtte teenistusel kogu südamega... Ning rahu tuli ta hinge, millest ta ammutas kogu järgnevaks aastaks! Võimas tunnistus! Tema ülesandeks KGB poolt oli minu süüdistustoimik kokku panna ja leida paragrahv. Nad tegid palju muudki tobedat: kutsusid ülekuulamisele tunnistajaid minu vastu teatud kellaajaks, kuid kuidagi jooksid need graafikud risti ja ma kohtusin nende inimestega ooteruumis ja sain teada mida neilt oodati, ka sain neile anda tõepärase ülevaate toimuvast. Kokkuvõttes, oma tobeduse tõttu KGB/Sisemin. kaotas round-roundi järel. Nende kokkupandud süüdistuskava varises kokku. Sellest loost enne meie vabanemist võiks kirjutada mitu peatükki.

Metsast siis. Nagu näed, sisuliselt oli meil oma kogudus eksisteerivas kirikus. Seda Kroll muidugi ei osanud näha, ka mitte Ritsbek, sest tema, karjäärihuvides muidugi, oli osa tollest eksisteerivast kirikust. Meil olid kõik kogudusele vajalikud tunnusjooned (ja just nii tulebki asja analüüsida), inimesed, õppetöö (palvetöö koos Sõna õpetusega, mida ma ise juhtisin, Tüür oli meil külaliseks võib-olla paar-kolm korda aastas. See oli suur osaduse aeg; tagasihoidlik piiblikool vara pühap. hommikul Apteegis, kus õpetasin põhiliselt D. Prince materjalide baasil; evangelisatsioonitöö, kus pidevalt palvetasime ka haigete eest (neljap. õhtud), ristimised (väljapool met. kirikut!), katakombiõhtud – kontserdid mittekristlastele, tegin vahel ka veidi DJ asja evangeelse sõnumiga (või siis Murd ja hiljem vist ka Niinemägi), kolmap. õhtuti Apteegis, rahvast tuli palju. Priit Pedajas oli populaarne esineja seal; ja siis suured üritused: festivalid (muidugi see sõna kõlab vägevamana kui tegelikkus, kuid kui mõelda toonasele surveajastule, siis iga õnnestunud üritus oli tegelikult võimas võit pimeduse üle; kirjanduse töö, muusika salvestamine (Jaak Tuksami Jõulumissa, Esra "Milky Way", Murru igasugused kompilatsioonid, ja ka kaasaegse muusika levitamine üle eesti, Baltikumi ja Vene. Tulemused rääkisid ise enda eest, sest see oli Jumala töö, mina Selaga olin vaid kanal. Muide tead ehk et paljud Effataa juhtivatest tegelastest tulid usule meie töö kaudu ja see oli OK et nad rakendusid Ollis, seal oli neile rohkem ruumi. Minu teada ka Niinemägi tuli meil usule. Kui siis Mets tuli, üritas ta üle võtta selle mitteametliku koguduse, mis tal ei õnnestunud. Kuid minu väljasaatmisega jäi see kogudus orvuks. Metsa ja sinu osavõtul, hiljem, see töö sai uued tiivad ja vormid. Kuid usun et juured lähtusid nn. Sela tööst.

Veel üks kild. Kunagi varem, ca '76-77, osalesime kord Kiek in de Köki Folkfestivalil, Peeter Tooma korraldas selle. Muide oodatud külaliseks oli Bob Dylan ise, kuid ta ei tulnud kohale. Selle eest tuli Sela! See oli ehk meie ainuke nn. avalik raadio-esinemine otseülekandena. Tegime paar spirituaali, ka vist ühe loo Joel Luhametsaga ja lõpetasime Barry McGuire "We shall Overcome", mis muide ka teises, oma traditsionaalses versioonis (Pete Seeger) oli meie juhtlugudeks neil aastail. Saime suure aplausi. Nagu mõistad, We shall Overcome oli tolle perioodi loosungiline lugu, – võitluslaul üle terve maailma, ka meie Jeesus-festivali põhilugu, mida vene hipidki usinasti ära õppisid. "Hallelujah" oli siiski Jeesus-liikumise lipulaul,

kusjuures me tutvustasime kõiki teisi tollaseid liikumisega seotud laule-kooruseid. Kuid see We shall Overcome – lugu häiris KGB kõvasti. Muide, Tooma sai kõvasti nahutada selle kontserdi pärast. Kuid hea tunnistus on see, et kord sattusin Effataa õhtule ja üks tüdruk tunnistas, et ta oli saanud päästetud tollel õhtul kuulates meie laule!

Nii sa aitadki mind mälusoppe noorendada. Oled kannatlik kuulaja. Kirjutan rohkem praegu kuna meil on täna veel riigipüha. Kas su vend või ehk enam tema lapsed Ameerika järele ei igatse?

Hea oli kuulda et Elol oli elumuutev kogemus Marju lahkumiskontserdil. Aina tervitusi temale ja teile kõigile.

God bless, Jon

30. mai 2006

Muidugi, see oli Steinfeldt. Minu ajal ta kristlaste seas veel ei liikunud. Ma vist olen tema vanglalugu ka kuulnud. 'Apostle' Joel, ah?

Murru kogumikud? Arvan et seal oli muusikat ja tema ning teiste sõnumeid, see oli nn. intellektuaal-evangeelne kogum, mille ta ise põhiliselt kokku pani. Meie külalistetoas (kus Erkki elas ja tihti teised poisidki magasid. Ka Herbert elas tihti meil) käis vilgas töö: kuna duplikaatorid tollal puudusid, siis tuli kopeerida 'in real time'; see oli 24-tunnine töö, vahetustega. Kardan et Uno ei tea sellest eriti ja muidugi pole mul koopiaid alles. Murd oleks üks hea allikas seda perioodi meenutama, kui vaid tema isiklik kibestumine ei varjutaks fakte...

Siis Raimond oli Tulsas ca '89 ja edasi? Ma olin Tulsas väga tihti kuna töötasin ka Terryga. Arvan et Ken Kaasik oli Rhemas kuskil 84-86 vahel, kuid Raimond temaga ei kohtunud vist? Jaa, lastest tuleb aru saada, nooruse sõprused on väga olulised. Minu kaks poissi, nüüdseks suured mehed, kuid mitte abielus, ei tule vist kunagi Eestisse tagasi. Kuigi nad on külastanud paar korda. Mul on sellest väga kahju, muidugi võib Jumal nende suhtumisi muuta. Sina oled vanaisa? See on tore! Michigan on ju mulle peaaegu naabruses, oleksid võinud külla tulla Minnesotasse. Aprillis olin juba tagasi oma väga pikalt reisilt. Järgmisel korral pea meeles ja külasta (kui me ikka veel siin asume). Möödunud aastal oli mul suur hea meel vastu võtta Timokinit koos tema bändiga Piiterist, tegid meie kirikus mini-kontserdi, ja lõõgastusime ühe päeva koos. Mul on Sergega väga head suhted alates 1980 Trumpet Call-ajast. Kuid sul oli vist rohkem kui kaks last, kas keegi on ka Rootsis?

Muide, pingsalt meenutades ma vist tõepoolest saatsin sulle kirja kunagi Åke Wallmani kaudu? Nagu koidaks midagi... Tiina Nõlvakult pole mingit vastust veel tulnud, eks näis.

Mainisin streaming videot. Ega Eestis inimestel T1 või paremat ühendust veel pole? Kas fiberoptic (?) ühendus on kattesaadav? Life TV poistega tahaks ka rääkida kui tulen. Üllatav et venelased olid hakkajamad selle töö osas. Kahju muidugi et Peeter Võsu hea asja käest ära andis, mõtlen TV kanalit, oli vist TV-1, mille Sõnajalad ära ostsid. Olin sellal viimastega aktiivses kontaktis ja aitasin neil hankida tehnikat, kaasaarvatud antenn mis sai püsti pandud Olümpia katusele. Neil aastail

töötasin kristlikus TV-s (TBN) ja see oli mullegi suur huvi. Kahju et see asi lagunes, eriti kahju et kristlik TV ei saanud jalgu alla. Muidugi, mida Peeter teeb on ju hea, kuid see võiks olla parem. Noh, need on minu mõlgutused.

Sedakorda taas kuulmiseni! Jon

30. mai 2006

Hubert,
Kiire noot. Sa ei usu seda, kuid sain Scottilt kirja, ta elab S. Diego lähedal, õpib presbüterlikus seminaris (reformed theology, nagu Jim Gilbert'ki), ja ta on abielus Belindaga!! Ma ei tea mida arvata, sest mulle teatati (vist Dolly, kes kõike teab ja vahendab) et nad läksid lahku. Loomulikult ma ei küsinud selle kohta. Kuid nad on koos ja see on tore. Nii et võtan tagasi sõnad nende lahutusest ja vabandan vale info vahendamise eest!

Jon

30. mai 2006

Suured tänud taas, sa kulutad minu peale palju oma aega. Hindan igat infokildu. Nagu rääkisid Sela plaadist, näed siis, minuga pole sellest midagi räägitud. Püüdsin Arvediga sidet pidada, kuid peale ühte vastust minu kirjadele järgnes vaikus. Nii on praktiliselt kõigiga. Püüan inimesi mõista, kuid vahel on raske neile vabandusi leida.
Kuidas Taavol läheb? Ka tema kirjutas mulle aastaid tagasi vanal viisil, mis oli eriti tülikas. Igal juhul olin väga tänulik. Teistest Elo bändikaaslastest ei tea midagi, nii palju et Kadri ja Siim ei ole enam koos (õige?). Raivo on vist Eestis tagasi, kuid mis sai Matist? Ja ega Raitsugi pole vist usus enam.

Rhemas kõnelesin ka mina vist paar korda. Kui oleksin jäänud Tulsasse siis ma oleks kuidagi punninud raha kokku et ORU-s õppida. Saime ühe neiu Eestist sinna, kuid tema isa ei soovinud et ta seal lõpetaks (?!). Minu USA-sse tuleku ajal olidki mul ehk kõige suuremad shansid edasijõudmiseks just Tulsas, kuid mu sugulased olid kõik CA-s ja mingil määral oli mulgi CA-luul nii tugev (Jesus movement põhikujud Lonnie Frisbee ja Duane Pedersen olid sealt, ka pastor Chuck Smith/Calvary Chapel; ookean oli tohutu magnet minu jaoks. Olime sellest kõigest unistanud ju ca 10 aastat) et ei suutnud mõelda millelegi muule. Kes teab. Jumal meie elu juhtimisega vigu ei tee, küllap pidin olema kus olin. Vaevalt et ma muidu TBN-le kasulik oleksin saanud olla, ka see mis sai tehtud oli ajalooline, mille eest au Temale. Kuid niipalju, et erinevalt kõigist teistest Eesti tegelastest, mulle ei pakkunud keegi scholarshipi hariduse täiendamiseks. Sain küll Fullerisse sisse, kuid rahapuudusel (väga kallis seminar) ei saanud lõpetada. Küllap Tulsas oleks see teisiti läinud. Rhema suhtes olen positiivne kuid ma ei ole siiski kaartiomav liige. Ma ei taha sinu tundeid riivata, kuid tänaseks on Elu Sõnagi kujunenud (tardunud?) tavaliseks denominatsiooniks mida tihti asjaosalised ei taha tunnistada. Paraku on see ajaloos ikka nii olnud, ja seda inimese piiratuse tõttu. Kuid

Jumalal on alati uued meetodid varuks, ja kui vaja siis ka uued inimesed/kanalid. Muidugi, meil kõigil on võimalus saada ka ise uueks tööriistaks Tema käes. Mul on oma nägemus tuleviku tarvis, ja võib-olla ka oma arusaam lõpuaja koguduse funktsioonist ja võidmisest. Kunagi võime sel teemal rääkida.
Muide kus on need 10 eestlast kes Rhemas õppisid? Ja veel, kas tundsid Leelo ja Taivo Maarjamaad? Nemad ka elasid meie juures CA-s mõnda aega. Olid toredad noored, tulid Eestist ära vist teie liikumise kaudu. Washingtonis on ka terve hulk hiljem tulnud eestlasi. Paari ma tundsin, olid Effataas ja käisid ka meil, pean Ülle käest nimesid küsima. Keegi Olga, kes oli väga tore noor daam, aitas meid Selas, jõudis Floridasse. Kõigi nendega pole mul kontakti. Eha Ridaliste Seattle'st (vist Paidest) kirjutab aeg-ajalt.

Sinu ja venna lastest on hea meel. Muide minugi sugulane, õetütre poeg, Kristo Rosenvald (tegi omal ajal tehno-rocki) on väga tubli webi-designer, vist üks paremaid Eestis. Ta on haridusega arvutigraafik. Nii et kui mul on abi vaja edaspidi, siis Eestist on seda kerge leida?

USA-sse õppima tulla tahtjaid olen ka püüdnud aidata, kuid vist keegi pole asjaga ühele poole saanud. Viimati tegelesin Helle Aani CBN-i Regent University'sse taotlemisega, kuid ta ka kadus minu radarilt. Peale seda kui ta mu sõbrale Hillar Alkokile külma tegi, – võib olla oligi parem et meie suhtlemine vaibus...

Åke, Åke. Kui palju oleme aegu koos veetnud – raske mõõta. Oleme koos kala püüdnud, sauna võtnud, ringi reisinud. Tema minu pool CA-s, kuid vist vastupidi rohkem. Olen vaadanud tema võetud videosid kui ma ise veel ei saanud Eestit külastada, kõnelnud Vanghäradis ja mujal... Olime koos Lisega töös samas firmas Door of Hope. Tänaseks on nemadki vaikinud. Õieti, mul pole nende uut maili aadressi, see ehk ongi peapõhjus. Aadressid ju muutuvad. Meie esimene kohtumine oli vist 79-80 ühenduses Rauli organiseeritud sõpruskoguduse ideega. Kui sul on Åkega kontakti, palun anna talle minu aadress või vastupidi, ma kirjutaksin talle esimesena. Becketit ma isiklikult ei tunne, kõnelesin vist üks kord telef. teel kui Lennart seal oli. Ta on väga tore mees (kumb? mõlemad!).

T1 ja T3 - need mõisted olid küll tuttavad seal, rääkisin vist Peeter Võsu pojaga (nimi?) sellest. Noh, TV töö oli mulle väga hingelähedane mõne aasta eest. Tänaseks ma palju sellest ei hooli, kuid näen selle vajadust ja toetaksin ettevõtmist kui leiduks nooremaid tegijaid. Andres Võsule hankisin koolituse CBN-s, nagu alul mainisin, küllap seda saaks taas korraldada kui vaja. Kuid TV tööks on vaja mitu raha, ja siit algavadki kõik seonduvad. Asja üle peab mõtlema ja palvetama. TBN-i tööga seoses pidin ka eneses ületama vastandtunded vene töö suhtes, pidin isegi alla neelama kui mind 50 miljoni vaataja ees tituleeriti venelaseks. Muidugi korrigeerisin vea, Paul teadis. Kuid vene töö müüs paremini. Eesti? Näh!

Mis on Mägsist saanud? Oli ta ju usust tõsiselt puudutatud, arvad et ta polnud nõus nn. organiseeritud religiooniga? Või on tal probleemid mis seovad? Muide, vabandan, kuid Krolli ütlemised tulevad meelde: Nõgisto, Rannap jne. ei käinud meie pille vaatamas (päris rumal oleks seda raamatusse panna, see häiriks neid mehi rohkem kui mind). Rannap oli Ülle Jürgensoni/Ritsbeki klassikaaslane ja sõber. Rein tegi meile mõned väga head seaded ja vist üks kord ka mängis meie laval. Temaga koos käisid meilt läbi (Apteegis) Urmas Alender, Paap Kõlar, kellega minul oli

palju kokkupuuteid, (ta tellis Dvigatelist Tama-trummi raudvara, mikristatiive jne, mida meiegi kasutasime) tema poolvend Mikk ...?, Nõgisto jne. See oli loomulik, olime ju neile pillimehed, seega kolleegid. Tihi laenasid nad meie instrumente. Peeter Volkonski oli meie sagedane kuulaja Merekas, isegi oma Propelleri ajal. Olid nemad ju Herbertiga kursusekaaslased lavakas, Konsis. Ega ma kõiki nimesid mäletagi, vajan Murru abi. Ja siis muidugi Mustonen, kes oli samuti Ülle koolikaaslane ja seetõttu meie sõber, ühel ajal isegi väga lähedal koostööle ja pöördumisele. Ma ei soovi öelda, et tean tema hingeolukorda täpselt, Jumal teab seda. (Ja ma ka ei tea, kas tal oli sel ajal väike huvi Ülle enda vastu). Mustoneni bänd käis meil Apteegiski. Kui mälu pingutada siis oli meil palju teisigi kontakte Eesti muusikutega (rock ja pop) ning DJ-ga. Boris Lehtlaan oli sedavõrd sõber, et vahel ootas ta mind meie kodus, kus leidsin ta köögis söömas. Oodates oli aeg igavaks läinud. Lõpuks ostsin endale tema Niva, ta oli hea ärimees.

Rein Uuemõisa mõistan hästi. Olime kolleegid tollal ja ta on ka mul CA-s külas käinud Peeter Võsuga. Ta on kindlasti vanemaks jäänud nagu me kõik (sinul on see vist veel ees) ja sellega ka raugeb jõud. Arvan et Eestil on veel olemas suur shanss olla geograafiliselt ja vaimulikult jõuline paik lõpuaja plahvatuses. Küllap see saab olema aeg kollektiivseks või ka nimetuks jäävate tegevuseks... Parim on veel ees!

Jon

31. mai 2006

Palju-palju mõtteainet taas. Ja muidugi tulevad minulegi meelde uued detailid minu töö algusest, Selast jne. See on tõesti pikk lugu ja sellest mõtlemine-kirjutamine paneb sisemuse kihama. Nagu oled ise kogenud, elades teises ühiskonnas sulad sellesse ja nn. eelmine elu taandub hämarusse. Kuid sinu õhutusel hakkab jää sulama ja mälestused elavnevad. Mida Elo Vanalinna koolis õpetab? Mati on vist edasi Inglismaal.

Murdist on kahju, – ta oli võrratult andekas ja ühel perioodil väga pühendunud. Tal olid alati igasugused plaanid ja programmid valmis kirjutatud, millega oli mul vahel raske nõustuda, kuna taotlesin töös Jumala juhtimist. Kardan, et ta ei saanud PV ristitud, kuigi ta osales meie palve- ja piiblikoosolekutel, kus PV võimsalt töötas (Loogas).

Viljar on minugi sõber, minu teada ta lõpetas ORU. Kasuisa kindlasti aitas rahastada. Viljar on vist ikka veel Georgias ühe sümph. orkestri dirigent. Ta on heas kontaktis Hillar Alkokiga (Torontost).

Rõõmustan sinu Elu Sõna hinnangu üle, – nõustun sellega täielikult. Kui nimetasin et see liikumine on muutunud denominatsiooniks, siis veel üheks tunnuseks on see, et ta pole enam avatud teenijatele väljapoolt. Külaliskõnelejateks saavad olla vaid tuntud-teatud oma liikumise mehed/naised. Nii ei olnud see alguses. Süsteem on muutunud suletuks, ja see rõhutab denominatsioonilist tardumist. Muide, minu nainegi elas üle väga sügava usulise uuendumise just Elu Sõna algaastatel. Kuid ta on palju arenenud selle järel. Ma hindan tema vaimulikku pärandit. Muide, minu jaoks on ES põhiprobleem Sõna ja Vaimu vaheline seos. Sõna üksi ei ole primaarne, Vaim peab sõna inspireerima, Sõna rakendamisel peab

Vaim seda elustama ja suunama. Sõna üksi ei ole mingi automaat. Kuid, ES on andnud palju head Kristuse Ihule, mida kahjuks paljud teised on keeldunud vastu võtmast, kuna see tuleb ES kaudu. Sul on õigus, Jumal viib oma rahvast edasi sügavamale küpsusele, – peame pidevalt liikuma.

Hea et sul on kontakt oma sõpradega kes Rhemas õppisid. Kas mäletad kedagi Kristiinat Ollist, ta oli vist sisekujundaja või moekunstnik, liikus nii meie kui Effataa juures? Tema elab vist Portlandis praegu, mul kontakti ei ole.

Rangist võiksin pikalt rääkida. Muidugi on ta pojad ka kättesaadavad, Joel on vist Oregonis. Ma olen kindel et Endli nainegi on veel elus. Mäletan nende abiellumist peale Endli vanglast tagasitulekut. Saime kiirelt sõpradeks ja tegime koos palju tööd (enne Selat). Meil oli Merekas üks tõsine grupp või nn. karismaatiline tööharu, kuigi see termin polnud veel kasutusel. Käisime regulaarselt koos, ca 3 korda nädalas, tihti tegime ööpalveid (Arukülas, Endli juures Alaveres, Lehtse Bap. kirikus). Endel oli väga sügav palvemees ja innustas meid palju. Nii et sellest perioodist võiks rääkida edaspidi.

Muide, inimestest kellega suhtlesime, – eks neid nimesid tuleb hiljem veel meelde. Tarmo Pihlap ostis minult 12-string kitarri, mis oli küllalt huvitav juhtum. Koit Saarmäe Tallinfilmist oli meie põhiline helitehniline insener ja süsteemide väljaehitaja. Hiljem läks Unogi tema juurde tööle. Koit ehitas meile esimese sünthi (vist Eestis üldse, see oli rohkem Moog sünth) millega Erkki ka Estonias kontserdi andis. See pill on veel alles ja ma pean plaani seda tagasi saada kui kord mingi surveaja muuseum rajada ja sinna eksponaate vaja on. Paneksin sinna ka meie elektri kirjutusmasina, kui Mets poleks seda külmalt omastanud. Ta kindlasti müüs selle hiljem. Muuseumi idee poleks paha? Ka T. L. Osborni Tervis Haigetele tuleks sinna üles panna, kuigi Albert Türnpu jättis mulje Osbornile, et see raamat tuli tema kaudu. Muigasin kui lugesin seda lugu Osborni külastuse ajal Tartus. Muide, see lugu oli nii. '68 käisid Tallinnas FGBMFI mehed, tulid Rootsi kaudu. Kuna inglise keele rääkijaid oli vähe, ja mina ainsa noore karismaatikuna sain kiiresti kontakti nendega, ja sealt tekkisid üldse paljud head kontaktid, nagu Jerry Jensen, Voice peatoimetaja, kellega hiljem CA-s kohtusin. Siis nendelt kohtumiselt sain mitmeid raamatuid ja brošüüre, mida ma ise ja Aino Hennoga tõlkisime. (Tollal oli meil nn. kirjanduse töö tõsiselt käimas, keegi pensionär Raua tänavalt paljundas materjale kirj. masinal). Nii tuligi Osborni raamat Eestisse. Pidasime aru Aino ja Teedyga ning siis jäi nii et Uudo Veevo tõlkis raamatu ja Teedy trükkis. Minu eksemplar oli vist 2. või 3. See oli siis 1968. Muidugi, Türnpu ei võinud seda teada ja meil ei tekkinud ka mingit kontakti temaga. Kuigi üritasin omalt poolt paaril korral seda teha. Noh, sinna muuseumi oleks palju muudki anda. Kuidas ütles Solzhenitsyn: kes minevikku ei mäleta elab tulevikuta!

Kui sina tõlgid raamatuid, kas teed ise korrektuuri, toimetamist või on sul selleks keegi teine? Kas Eestis keegi kirjastab vaimulikku muusikat? Laulikuid nootidega või ilma?

Parimad, Jon

31. mai 2006

Hei, Hubert,

Tervis haigetele, – see lugu juhtus varem. Vabandan, et ajasin daatumid segi. See oli 1963 aasta sügis kui sain selle raamatu. Masinakirjas trükitud sai ta 1964. Sela sai loodud 1968 ja esimene väljaastumine Mai 31. Merekas.

Kas Marjust-Ukust tead midagi?

J.

31. mai 2006

Täna olengi peaaegu kogu päeva arvuti juures, tore on koguda neid killukesi sinult. Vaatasi ka su veebilehte ja lugesin mõningaid materjale: see oli tugev tegemine teie poolt! Väga julge väljaastumine terrori vastu. Olen kindel et see kõik oli inspireeritud PV-st ja toimis süsteemi kokkuvarisemise heaks.

Muide, kuulasin ühel MP-3-l Türi koguduse veebilehel Liliana laulmist, kes ka õppis Elo juures. Kuid ma ei saa aru kuidas need lauljad helistikus ei püsinud?? Ka Nelipüha kirikus oli muusika kvaliteet väga kehv (ajal kui mina aktiivsemalt külastasin). Loodan et teistel on parem. Nii et Murd on siis Tallinnas, jääb mulje? Jaa, loodan et iva ta südames ei kao.

Meiusi ei ole terve inimene. Kuid selliseid julgeid inimesi nagu teie '87 Eesti kirikutes ei ole, kes peaksid maha koosoleku ja ütleksid Endlile: me otsustasime nii ja nii... Kõik nad on rohkem mamby-pamby, peaasi et raha tuleks raadiotöö jaoks. Kuid võiks ju hoopis uue asja teha, on ka teisi allikaid ja tegijaid!

Rangi poistest, muidugi on Joel Tapal pastoriks! Muide Ivi sai PV ristitud meil Loogas, nii ma vähemasti mäletan. Töötasin temaga koos tollal Klementi vabrikus, tema vist mingi õmblustehnoloogina, mina energeetikuna. Endel ammutas palju inspiratsiooni Hollandist saksakeelse raadio vahendusel, Maasbach'i evageelsed saated. Viimane oli Hollandis kõva nelipüha-vaimus tegija. Arvan et ta pojad jätkavad veel praegugi. Endel alustas oma hommikupalvet k. 5 ajal, raadio vaikselt käimas, jagasime neid hetki nii mõnigi kord.

Heiki Ahoneni tean küll infokanalite kaudu nii LA-s kui Torontos. Teda ennast ei ole kohanud. Kuid arvan et kristlastel võiks olla oma muuseum kuhu korjata igasugu huvitavat minevikust. Kuid ei, see on liiga suur töö materjali kokku hankida kui ehk leiduks keegi asjahuviline. Hea et leidsid vaimulikku toitu ka põrandaalusest kirjandusest, mis oli tsirkuleerimas juba enne minu pöördumist 1959. Jumalale tänu et sattusin kohe nn. õigele rajale, seda just tänu oma sügavas usus emale. Ja hea et said jalad märjaks evangeeliumitöös Meriküllliga. Ta oli tubli mees, suhtlemise tihti enne minu ärasõitu.

Too pensionär oli aastaid enne Mahta Räni, olin siis väga noor. Räniga olid meil mitmed paralleelüritused, sest temagi sai kuidagi soomlastega otsa peale ja sai kanaliks kirjanduse sissetoomisel. Ta tegutses peamiselt

Reinu süsteemi heaks, veidi ka Venemaale. Viimase osas me vahel kopereerusime. Kas ta poeg on veel usus? Pole palju kuulnud. Mahta ise on vist lahkunud?

Muidugi on nüüd võimalik leida kaastöölisi kui on rahalisi vahendeid, õige? Räägime sellest kui kokku saame. Muide ega sa Kristiina Krabist ei tea? Küllap on ta tegev Baptistide Liidus vms. Ta oli viimase Piibliprojekti manager, kuid lakkas suhtlemast nagu Tiina Nõlvak.

Kas Crux on vaimulikult tugev grupp? Kuidas neid hinnata?

Parimad, Jon

1. juuni 2006

Suured tänud taas. Sinul on juba öö kuid ehk siis hommikul loed. Kure vaadetest ma ei tea muud kui vihjasid tema liberaalteoloogiale? Kehv, et Eestis ei ole kraadiga täisevangeeliumi mehi/naisi. Või ma pole kursis. Muidugi pole see kraad üldse oluline kuid Eesti olustikus näib, et seda hinnatakse.

Well, well. Kui 80-d aastad olid vägevad siis uus ärkamine saab olema veel vägevam. Jumalal pole ju puudu lõhkeainest kui vaid meil on indu ja usku. Nüüd teame mida tahta, right?

Metsala poistest ma muidugi tean, kuigi Mardiga meil koostöö ilmselt enam ei õnnestu. Lokuta, – see peaks olema ju Ülle Kopli/Pope vanima õe (Merike) poeg? On nii? Ka Jaan Puusagi poeg mängis kitrat neil, ja ka Terry kontserdil, millel viibisid. Ja ega mindki praegused Eesti bändid mida veebist kuulan, eriti ei vaimusta. Nad kõik panevad märgist mööda: missing the point.

Mul on sulle jätkuvalt küsimusi. Hannes Hermaküla, tema vist töötab Krolli koguduses? On sul tema maili aadress, tänaksin tedagi minuga kontakti võtmise eest. Ja üldse, kuidas läheb Barry Mitchelli kogudusel? Omal ajal olin heas kontaktis Sherry Hytineninga, kes nüüdseks on kuskil Siberis. Kuid muid kontakte Domataga mul ei tekkinud. Kroll on vist abipastor seal? Kas nad Metsalaga ikka ajavad seda parteitööd? Kui rääkida neist väiksematest kogudustest: Ringmäe, Ausmees jne, - kas nad koos ka midagi teevad? See on teema mida sa isegi puudutasid, miks siis mitte? Nüüd on Tallinnas ka Embassy of God kogudus Kiievist. Arvan, et see on hea asi venelastele, olen ka ise olnud pikalt sidemeis Sunday Adelajaga. Muide Timokin Piiterist on tema apostellikus tiimis. Serge on hea mees.

Saan aru et Andrus Lukas ei ole enam ülistusjuht Ausmehe koguduses. Miks? Aastaid tagasi tõin ühe USA prohveti Tallinna ja peale EKNK-d olid uksed avatud vaid Kesklinna kogudusse. Nii kohtusin ka Andrusega ja pidasime sidet veidi aega. Hea mees.

Kas Võsu Kristlik TV töötab edasi ja kuidas ta edastab oma materjali? Kas Eesti bändidel on oma tehnika või renditakse seda suuremate ürituste ajaks? Kas keegi annab teenust CD/DVD paljundamise osas? Kas mõnel kogudusel on vastav tehnika? Linnahallist. Kas sa olid Richard Robertsi kontserdil, mida Murd tõlkis, Mägi laulis seal ('89-90)? See jäi vist Murdi viimaseks nn. vaimulikuks väljaastumiseks... Muide, kui palju maksab

Linnahalli rent praegu, ca? Eks need arvud ju ka muutuvad. On sul kontakte NL: Vabadusega?

Kuulmiseni taas, Jon

1. juuni 2006

Wow! Saaga jätkub. See oli tõsine ülevaade ja ma mõistan kõike nüüd palju paremini. Mul on väga hea meel et küsisin just sinu käest sest kindlasti oleksin saanud erinevaid vastuseid teiste käest. Olen sulle tänulik selle ülevaate eest. Ma arvan et meil on kohtumisel paljugi rääkida ja, kes teab...? Ma hakkasin Eestis käima alates vist 1990 või '91. Kui esimene Gospel Festival oli '90, siis tulin ise järgmisel aastal. Aitasin rajada Tallinna Nelip. kogudust, mul oli võimas prohvetlik sõnum selle loomise Jumala soosingust ja ka eelolevast putshist Venes. Sellest võib ka tulevikus rääkida.

Ka on mul kahju sinu elu käekäigu üle. Püüdsin endamisi ära arvata mis võis olla sinu nn. langemise põhjuseks, nüüd sa vastasid sellele ise. Mõistan sind selles täielikult, see oli kindlasti väga valus kogemus. Küllap see mõjutas ka sinu pere lagunemist. Kuid samas suutsid sa palju ära teha 6 aastaga, oled tubli! Minu professor Fulleris, Peter Wagner on öelnud, et mitte kõik koguduste lõhenemised ei ole halvad, tekib juurde uusi kogudusi ja tööharusid. Hea oleks kui nn. pooldumine toimuks väiksema valuga asjaosalistele!

Muide, Ausmees on päris lähedases koostöös ühe suure kogudusega siin, Che Ahni Harvest Rock Church. Sellesse kuulub ka eesti päritolu Erik Tammaru, keda oled ehk Tallinnas kohanud. Nende töö on väga lähedalt seotud või oli mõjutatud Toronto Airporti koguduse tööst. Che Ahn on ka Wagneri Apostelliku tiimi liige. Sellega on Ausmehel päris korralik USA side olemas. Ma ei tea muidugi kas nad teda ka majanduslikult toetavad. Tammaru laks nüüd tagasi Idarannikule kust kogu see liikumine alguse sai. Ta ise on ka sealt pärit.

Hm, andsid mulle palju mõtlemisainet... Huvitav et Kroll on Metsala juures. Kas Metsala annab talle piisavalt ruumi tegutsemiseks? Kardan, et see on ka ajutine nähtus ja ühel päeval Kroll alustab siiski oma asjaga. Veikko Võsu on ka kindlasti ustavalt Metsala teenistuses, on ta ju hea yes-man. Kuid Hermakülad? Mida nad ikkagi teevad? On neil toetus Läänest või teenivad leiba seal ja lihtsalt aitavad kog. töös?

Muide Merike Lokuta on siiski Ülle ja Mae vanem õde. Laulis minu esimeses suuremas koosseisus koos paljude teiste Olli noortega. Nende vend Peeter (Tamm) oli vist Elvas pastoriks. Neljas õde, Triin on M.D. ja abielus ameeriklasega ning nad elavad vist Alaskas. Vanemad on Vancouveris, WA. Ma ei tea eelmises kirjas mainitud Lokuta sugulusest Merikesega.

Hea et teatasid ka tehnikast, kuna olen mõelnud mida peaks hankima ja toimetama Eestisse. Mul on üht-teist juba olemas, kuid ilmselt on vaja veel palju. On sul Janno Peensaluga kontakti? 90-te algul käis Mike Daesy mõned korrad Eestis, rohkem vist Piiteris Timokini juures. Ta on väga hea muusik ja olen mõelnud et peaks ta üles otsima ja taas juttu rääkima.

Millisena näed ise (Eesti vaimulikku) tulevikku, sinu enda ja venna osavõtul? Millised sihid on Hartal?

Kui sind need pikad kirjad ära tüütavad, siis ma saan sinust aru. Igal juhul olen ma õppinud väga palju viimase nädala jooksul. Olen tänulik. Ja siis veel meie naistest, - sul on õigus, hea naine on hindamatult väärt. Arvan et oleme mõlemad õnnistatud ja püüame siis neid enda küljes hoida. Oled vist minu Elizabethi kohanud? Elole palju tervitusi. God bless,

Jon

1. juuni 2006

Tänan taas usalduse eest oma südant jagades. Elan kaasa sinu mineviku valudele. Muide, võib-olla teeksid oma doktoritöö ühel päeval siiski ära? Kui see veel võimalik on. Küllap oled sellele isegi mõelnud. Jah, sinu elu on rasketest kurvidest läbi läinud, kuid hea et sul on lastega suhted korras. See on ülimalt rõõmustav asi. Poegadega koostööd teha: see on nii tore! Minul kahjuks see päriselt nii ei ole. Mu poisid on tublid, vanem, Dave, oli USA mereväes neli aastat ja kolledzhi järel hakkas ta finants-spetsialistiks. Praegu on ta mortgage-broker ja professionaalne Honda-tiimi autovõidusõitja, päris tipus. Kuid meie suhted on praktiliselt katkenud ema surma ja minu taas-abiellumise järel. See on mulle väga raske. Siiani pole õnnestunud asja parandada, jätkan vaid palvetamist. Noorem poeg, Steve, on usus tubli, ülikoolis õppis füüsikat, kuid tegutseb ka põhitöö kõrvalt (LA City teenistuses) erainvesteerimis-konsultandina. Abielus pole kumbki. Muidugi, minu/meie Minnesotas elamine ei aita ka kaasa lähedaste kontaktide hoidmisele. Kuid vähemasti Steve'ga on mul normaalne suhe. Elizabethil on poeg eelmisest abielust, Bret, minu poiste vanune. Tubli mees, suur vanade piibliürikute huviline. Hetkel ta uurib Etioopia kiriku materjale ja püüab tõestada et Seaduselaegas on olemas ja asub selle kiriku hoole all. Bret on nõus Eestist naist võtma kui leiame talle sobiva kandidaadi (väga piibellik lähenemine, vanemad võtavad pojale naise!).

Ja, Eestis on nii palju saginat. Huvitav, mida Jumal on tegemas seal... Mul on ka endiselt erutatud tunded Eesti suhtes ja usun et palju põnevat on veel ees. Kuid minu nägemus on ülemaailmne Kristuse Ihu, olen seda eneses kandnud kogu elu. See innustab ja motiveerib. Võime sellest edaspidi rääkida.

Hea meel et sina tegid Erik Tammaru raamatu ära, olen seda vist ükskord näinud, kuid pole eesti keeles lugenud. Kui ütlesin et Heigol on koostöö Che Ahniga siis ma ei tea selle kontakti ulatust. Tean et Eriku kaudu see võib nii olla. Olin ka Harvest Rockist varem väga huvitatud kuid praeguseks olen oma otsingutel nn. tõelise Jumala töö leidmiseks peatunud Mike Bickle töö juures, vt. www.IHOP.org. Olen Mikega olnud kontaktis varem, kohtusin temaga KC-s 1991, just enne Eestisse tulekut. Olin tollal aktiivselt järgimas prohvetliku liikumise algust USA-s, Vineyardi John Wimberi eestvedamisel. See oli väga tore aeg USA-s. Mul oli üks teinegi sõber pastoriks KC-s ühes Bickle'i harukogudues ja nii ma sellele ajaloolisele konverentsile sattusingi. Seal Bob Jones prohveteeris minu üle ja mina jagasin siis seda tuld EKNK sünnitamisel Pirita

purjespordikeskuses. Muide, see oli ka ajalooline ühes teises mõttes: Terry Law esitas seal konverentsil väljakutse vene Piiblite hankimiseks ja levitamiseks Venes. Reaktsioon oli ka ajalooline: korjandus vene Piiblite jaoks oli üle 1 Mill. dollari! Vist suurim mis on iial ühel konverentsil/koosolekul üles võetud. IHOP on fantastiline kogudus ja jagan nende filosoofiat, tõsidust, lihtsust, teoloogiat. See ehk aitab sul ka paremini mind mõista, kuigi eks meil kõigil ole omad eripärad. Mõnes eskatoloogilises pisipunktis erinen Bickle'st. Kuid laias laastus – oleme samas paadis.

Tahaks siiski kuulda paar sõna ka sinu vennast ja Harta nägemusest. Millisena näed tulevikku? Kas Harta soovib saada kogudusi sünnitavaks emaks Eestis, Baltikumis? Või soovite leida mingit koostöövormi teiste liikumistega? Või on see juba olemas? Kui mahti, anna kuulda.

Muide, Paap Kõlari poolvend oli Targo Mikk. Ja veel, varasematel aastatel oli meil ka kontakt ühe selliga, kelle nime enam ei mäleta, kes oli nagu sina praegu, suurim rocki ja muu muusika asjatundja/DJ Eestis. See oli 70-te alul ja edasi. Kohtusime Kreutzwaldi raamatukogu muusikaosakonnas, kus Anne (minu esimene naine) töötas (ta oli muusikaajaloolane) ja ka minul oli veerand kohta helitehnikuna seal. Too kutt tegi loenguid ja ettekandeid rokk-muusika isadest, plaatidest, trendidest. Kuid kahjuks rohkem ei mäleta, aeg on üle käinud. On sul Margo Kõlariga kontakti? Tema käes peakski olema meie moog/sünth. Ma ei tea kus on teised head pillid. Fender Stratocaster, early-70 edition (võiks olla päris hinnaline instrument praegu) ja Jazz Bass (ostsin need rootslaste käest) on kusagil. Kardan et Mart, Siimu vend, vist vahetas Strato mingi odava jaapani pilli vastu. jne jne.

Muide, kui Logos on lõpetanud töö, huvitav kas nende firmat tasuks osta, või siis firmasümboolikat, ilma kaasavarata (boardmembers, juhtimine)? Mida arvad? Logos on väga hea nimi ja nagu tead, oli see väga tugev karismaatiline kirjastus minu tegevuse algul, Dan Malachuki juhtimisel NJ-s. See oli aeg kus ma oma vaimuliku toidu sain just Logose ja Ft. Lauderdale'i 5 kaudu (New Wine magazine). Hiljem kohtusin peaaegu kõigi nendega. Tead et Don Basham, äärmiselt tore mees, tema pojanaine on eestlane (eelmistest põlvkondadest)? Kahjuks on Don surnud.

Kuulmiseni, Jon

2. juuni 2006

Jaa, sul on absoluutselt õigus maise hariduse tagaajamise osas. Jagan seda seisukohta sinuga. See on vaid oluline väikeses ühiskonnas nagu Eesti, või siis piiratud, akadeemilises ringis. Jumala silmis ja riigis kehtib see kui sügavalt sa teda tunned (meie tunneme) ja kuidas see tundmine meie elu ja teenistust mõjutab. Siin see Eesti vaimuliku hariduse probleem peitubki, mis sai alguse veneaja reeturlikust tegevusest kristlaskonna keskel: kui hakkad meie meheks, siis laseme sind õppima välismaale (Ida-Saksamaale!). See kehtis Baptistide puhul ja Moskva kasutas seda porgandit mitme eesti mehe edutamisel. Moskvas (Baptisti kirikus) oli see tavaline asi, Major Orlovil oli seal terve osakond KGBezhnikuid. Sattusin

sinna kuna vahel reisisin oma lääne sõprade tõlgina. Seetõttu ma nimetasingi seda asja reeturlikuks tegevuseks, kuna ma kogu seda värki vihkasin. Seetõttu oli mul Heigogagi raskusi kuna minu jaoks ta tegi kompromisse. Kuid mu puänt on selles, et kogu selle Ida-Saksamaal õppimisega tuli Eestisse liberaalteoloogia vähktõbi, mis iseenesest oli Lääne Euroopas peaaegu välja surnud. Muidugi, hilisemad õppurid Kure jt. näol leidsid üles need professorid kes sama rida ajasid nagu nende kolleegid Ida-Saksas. Selles mõttes oleks vaja kaadrit ja õppeasutust Eestis mis vastanduks usuteaduse ühepoolsele õpetamisele. Loodan et Meego Remmel (ka meie palveõhtutest osavõtja koos kogu Nõmme noortekambaga tollal), Andrus Norak ja ma ei tea kes veel (kuid mitte Üllas Tankler), suudavad neutraliseerida liberaalse teoloogia maailmavaadet, olgugi siis et nad on konservatiivid (kas on, ei tea täpselt). Arvan, et Eestis tuleks teha oma nn. praktilise (rakenduslik) teoloogia kool, kus õpetatakse tööd tegema apostelliku-prohvetliku maailmavaate raames. Ühesõnaga, õiget õpetust on vaja. Mõtlesin selle kooli rajamisele juba 10 aasta eest, vaatasin ringi isegi maa ostmiseks jne, kuid paraku teatud asjad ei toiminud ja mõte pole tänaseni teostunud. Kuid, Jumala õigel ajastamisel see tuleb.

Mike Bickle. Sa oled õigel rajal, vend! Ja see CD on tema koguduse toodang. Kui sa tema raamatut hakkad tegema, ehk lubaksid mul vaadata käsikirja enne selle trükkimist: võib-olla seal on terminoloogia-alaseid asju millele ütleksin sõna sekka? Muide, sõna mille meie oma töös täielikult välja juurisime, oli jüngerlus, kuna tõlkisime palju Ft. Flauderdale 5 asju. Sellest sõnast on tulnud välja 'jüngerdamine' jms. Minu meelest on see äärmiselt humoorikas sõna ja koolipoistele vist ka meeldiks kellelgi silm siniseks 'jüngerdada'. Või veel midagi halvemat...Kohutav sõna! – Jeesusel olid õpilased (disciples, opetuslapsi) ja järelkäijad (followers), see on ju küllalt lihtne, siiamaani. Discipleship on raskem variant, kui mitte luua hoopis eestipärane sõna, mida ma ootasin, et paremad keeleuuendajad teeksid. 'Järgimine' on siis loomulik vaste (opetuslapseus tuleks liiga kohmakas eesti keeles). Kuid võib olla ongi käes see üllas moment, eriti kui kirjastuse tüüri juures on noored mehed nagu sina, et ellu kutsuda uued sõnad mida aeg ootab ja nõuab? Kuid apostellik-prohvetlik-lepingulise liikumise uus või uuem sõnavara nõuab ka eesti vasteid ja nende ühtlustamise vajadusest on vaja rääkida. Oled nõus? See teema on minu jaoks äärmiselt oluline, loodan et mõistad mu huvi. Jah, Bob Jones abiellus taas, kahe nädala eest, ma pole talle isegi kaarti veel saatnud, kuid võtan kuidagi ühendust. Millegipärast ta suhtub minusse (teenimatult) hästi. Ka temal oli Wimberi poolt antud aastapikkune pausi aeg, just selle järel kui ma KC olin. Oled sellest ehk lugenud internetis. Ma ei tea kunagi päris täpselt kui palju tõtt süüdistuste taga oli. Kuid niipalju tean et seksvahekorda Bobil kellegi teisega ei olnud. Paul Cain, temaga oli teine lugu ja ma kardan et tema skandaal, kuigi jah, rahunenud, kuid probleem pole seepärast lahendunud. Ilmselt on tal sõltuvus, millest ta ilmselt ei soovi lahti saada. Ja see on väga kurb asi. Paul Cain oli Wimberile ehk peamise tõuke andjaks et prohvetlik liikumine tuua taas koguduse laia fookusesse USA-s ja sealt ka mujale. Olin selle asja juures 89- ja edaspidi. Tänaseks on prohvetlik liikumine igapäevane asi, seal on nii liialdusi kuid on ka sügavaid esindajaid, tõelisi prohveteid. Tead et tegelesin ka Eesti

prohvetluse kogumisega ja edastamisega minu Kanadas olles (koos Andres Kirjamäe ja Jüri Hennoga), see oli sügavalt innustav teada et Jumal on väikest Eestit õnnistanud tõsiste prohvetitega läbi ajaloo. Oled vahel mõelnud, miks?

Siis Kreutzwaldis me ehk ka kohtusime, ja küllap nägid minugi naist Annet tagatoas, peale pr. Jürisalu (oli vist osak juh. nimi) kui käisid muusikat tellimas või Melody Makerit küsimas. Lugesin isegi neid kõiki ja uudistasin lava- ning bänditehnikat. Vahel õnnestus sisse saada ka mõned veidi kaasaegsemad LP-d (Petula Clark, Paul Simon, etc.) kuid heavy mitte kunagi. See oli vist 1972. Ja, see muusikaklubi oli seal olemas, kuid tolle rokki-fänni nime ei mäleta. Huvitav, kui oleksid mulle pihku jäänud siis oleksin sind Sela kontserdile kutsunud. Olin päris agressiivne tollal. [Kiri läheb edasi II osas]

usumaailm@harta.ee

Jaanus Kärner (Ameerika perioodil tuntud kui Jon Karner, 1945-2007) oli üks suuri teerajajaid ja eesminejaid möödunud sajandi lõpukümnendite Eesti vaimsel maastikul. Nõukogude perioodil oli ta eelkõige tuntud kui ansambli Sela rajaja 1968. aastal ja metodisti kirikus toimunud karismaatilise äratusliikumise juht. Olles taga kiusatud võimude poolt, pääses ta 1983. aastal USAsse isa juurde – tänu USA riigisekretäri George Schultzi sekkumisele. Kui Eesti vabaks sai, astus Jaanus taas selle pinnale, täis visioone ja plaane vaimse töö edendamiseks. Mina puutusin temaga isiklikult kokku vaid mõned korrad, aga 2006. aasta mais-juunis tekkis meie vahel tihe ja sisukas kirjavahetus, mis heidab valgust paljudele huvitavatele seikadele Jaanuse elus nii nõukogude perioodil kui ka välismaal. Kuna palju teavet läks koos Jaanusega igavikku, siis on need kirjad ehk ainsaks allikaks mitmete Jumala töö aspektide suhtes, milles Jaanus osales. Kahju, et plaanitav mälestusteraamat tal nüüd kirjutamata jäi ja kõik need suurejoonelised plaanid, mis ta oma südames Eesti suhtes kandis, peavad jääma täideviimiseks järgmistele põlvkondadele. Hubert Jakobs